

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **S. B.**, bytem, , zastoupeného Mgr. Martinem Charvátém, advokátem se sídlem advokátní kanceláře Krkoškova 2, Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.4.2017, č. j. JMK 59048/2017, sp. zn. S-JMK 56248/2017/OD/Ša,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odbor dopravy ze dne 20.4.2017, č.j. JMK 59048/2017, sp. zn. S-JMK 56248/2017/OD/Ša **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **m á p o v i n n o s t** zaplatit žalobci na nákladech řízení 23570,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Martina Charváta, advokátka se sídlem advokátní kanceláře Krkoškova 2, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku.

V žalobě uvedl, že ji podává z toho důvodu, že se domnívá, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 20.4.2017 je nezákonné, mj. i z důvodu nepřezkoumatelnosti.

Žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Brna, č.j. ODSČ-13698/16-46 a ztotožnil se s důvody, které správní orgán k vydání napadeného rozhodnutí vedly.

Dle názoru žalobce napadené rozhodnutí vydané žalovaným nesplňuje náležitosti stanovené v ust. § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, jelikož zde zcela absentuje informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejím vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Napadené rozhodnutí v zásadě neobsahuje odůvodnění rozhodnutí v akceptovatelné podobě. Dle názoru žalobce se žalovaný vůbec nevypořádal s následující zásadní námitkou žalobce, kterou žalobce uvedl v rámci odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, č.j. ODSČ-13698/16-46 ze dne 28.1.2017.

Odvolací orgán se vůbec nevypořádal se zcela zásadním argumentem, při jehož zohlednění by musel dospět k závěru, že se žalobce předmětného přestupku nemohl dopustit. Jak žalobce uvedl v textu odvolání a jak prokazuje přiloženými listinnými důkazy k žalobě, je žalobce osobou se zdravotním postižením. S ohledem na toto postižení je žalobce i držitelem parkovacího průkazu označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou. Žalobce vlastní kromě automobilu, s nímž měl přestupek spáchat, i osobní automobil Škoda Felicia. Průkaz označující vozidlo přepravující vozidlo osobu těžce zdravotně postiženou pochopitelně žalobce používá i v tomto automobilu.

Žalobce měl průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou, umístěn za čelním sklem automobilu Fiat v okamžiku, kdy jel kolem značky B4 – zákaz vjezdu nákladních automobilů. Jakmile žalobce zaparkoval, vzal si tento průkaz z vozidla domů a následující den ho použil ve svém druhém automobilu. Žalobce má pouze jedno vyhotovení tohoto průkazu, který je přenosný a žalobce jej užívá vždy v tom vozidle, které aktuálně používá. Ačkoliv žalobce tvrdí, že je držitelem tohoto průkazu správnímu orgánu uváděl, správní orgán I.stupně ani odvolací správní orgán tuto skutečnost ve svém rozhodnutí nijak nezohlednil.

Žalobce splňuje požadavky ust. § 67 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, tedy je osobou, která označení obdržela od příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, což dokládá přiloženým listinným důkazem - protokolem o převzetí průkazu osoby se zdravotním postižením.

Žalobce rovněž splnil požadavky ust. § 67 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a označil vozidlo v případě, řídil-li vozidlo nebo je-li ve vozidle přepravována osoba, která je držitelem parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením podle odstavce 1. V případě, že by při projetí kolem značky zákazu vjezdu nebo v případě kontroly zaparkovaného vozidla, byl žalobce policisty vyzván, prokázal by, že je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P, který ho opravňuje k užívání vozidla označeného parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením.

Tím, že žalobce projel vozidlem Fiat do zákazu vjezdu se, s ohledem na to, že je držitelem parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, nedopustil žádného přestupku, protože dle ust. 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné, mohou vozidla označená parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením vjíždět i tam, kde je značka "Zákaz vjezdu" omezena dodatkovými tabulkami "JEN ZASOBOVANI", "MIMO ZASOBOVÁNÍ", "JEN DOPRAVNÍ OBSLUHA" a "MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHY". Tak tomu bylo i v jeho případě.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že žalobce byl sankcionován za přestupek, který s ohledem na výše uvedené skutečnosti spáchat nemohl, jelikož dle výše citovaných zákonných ustanovení, zákaz vjezdu neporušil, resp. byl oprávněn do oblasti označené uvedenou značkou vjet.

Vzhledem k výše uvedenému měl za to, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné a nepřezkoumatelné a navrhoval, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, navrhoval, aby zároveň zrušil i rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 28.3.2017, které napadenému rozhodnutí předcházelo.

K uvedené žalobě předložil žalobce Protokol o převzetí průkazu osoby se zdravotním postižením, vydané Úřadem práce ČR – krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Brno-město dne 15.7.2015, dle něhož uvedeného dne byl žalobci vydán průkaz osoby se zdravotním postižením dle zákona č. 329/2011 Sb., ve znění účinném od 1.1.2015, pokud jde o druh průkazu, jedná se o průkaz označený ZTP. Dále předložil Parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou. Tento průkaz převzal žalobce S. B. s platností do 16.6.2025.

Dále pak žalobce předložil soudu Osvědčení o registraci vozidla (technický průkaz), z něhož vyplynulo, že jmenovaný je majitelem vozidla reg. zn. a to osobního vozidla

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že s podanou žalobou nesouhlasí, nárok uplatněný v žalobě neuznává, žaloba dle něho není důvodná.

Žalovaný rozhodnutí, které vydal, považuje za správné a odůvodněné. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí, kterým správní orgán I.stupně rozhodl o vině a sankci žalobce z přestupku. Žalovaný, jakož i správní orgán I.stupně při svém rozhodování postupovali zcela v souladu s platnou právní úpravou vztahující se na řízení o přestupcích.

Deliktní jednání žalobce spočívá v tom, že s vozidlem tov. zn. dne 15.07.2016 v 02.08 hod., v Brně na ulici Bzenecká, v blízkosti č. p. 5, porušil zákaz vjezdu nákladních automobilů daný dopravní značkou B4 s dodatkovou tabulkou E13 textem „Mimo zásobování“, když s vozidlem vjel do místa za touto dopravní značkou a vozidlo tam ponechal stát.

Stěžejní a v podstatě jedinou žalobní námitkou žalobce je tvrzení, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou, že

žalobce je osobou se zdravotním postižením a zároveň i držitelem parkovacího průkazu označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou.

Tímto tvrzením se žalobce snaží docílit podřazení jeho jednání pod výjimku uvedenou v ust. § 67 odst. 6 zákona o silničním provozu. **V jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné**, mohou vozidla **označená** parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením vjíždět i tam, kde je značka „Zákaz vjezdu“ omezena dodatkovými tabulkami „JEN ZÁSOBOVÁNÍ“, „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, „JEN DOPRAVNÍ OBSLUHA“ a „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHU“.

Žalovaný je toho názoru, že z napadeného rozhodnutí je naprosto seznatelný jeho závěr, že žalobce nesplnil podmínky pro možnost postupovat od povinností uvedené na dopravní značce odchylně - *obviněný projel úsek označený uvedenou dopravní značkou a nesplnil výjimku vyplývající z dodatkové tabulky, resp. splnění této výjimky neprokázal, pak jeho jednání je protiprávní a tímto jednáním se dopustil uvedeného přestupku* (str. 4 konec druhého odstavce).

Na tomto místě žalovaný považuje za vhodné uvést, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Nadto je třeba si uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru odvolatele odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníků řízení vždy minimálně implicitně vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument účastníka v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I.stupně způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost.

Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 28.5.2009, č.j. 9 Afs 70/2008-13, dostupný na www.nssoud.cz).

Pro úplnost žalovaný jen dokreslí míru, jakou je námitka žalobce, že je držitelem parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením, irelevantní v nynějším řízení.

Z jednání žalobce nelze vyvodit, že se jedná o jednotlivý případ, když ze spisu vyplývá, že stejným vozidlem stál v úseku označeném uvedenou dopravní značkou i 19.7.2016. Nemůže se tedy jednat o jednotlivý případ. Lze taktéž pochybovat o naléhavé nutnosti vjetí do úseku označeného předmětnou dopravní značkou, kdy žalobce uváděl, že prováděl zásobování zákazníka a následně své kanceláře.

Z fotodokumentace a z vyjádření žalobce bez pochybností vyplývá, že vozidlo v době stání na uvedeném místě **nebylo označeno** průkazem. Stran možnosti uplatnění výjimky vyplývající z ust. § 67 odst. 6 zákona o silničním provozu (pokud je vozidlu označenému parkovacím průkazem povoleno vjíždět do úseků platnosti dopravní značky zákaz vjezdu s příslušnou dodatkovou tabulkou, tak samozřejmě toto vozidlo musí být po celou dobu řádně označeno, aby mohla být tato výjimka též osvědčena, obdobně jako u vyhrazených parkovacích stání).

Žalovaný je toho názoru, že postupoval správně, když se s rozhodnutím Magistrátu města Brna, odboru ze dne 28.1.2017 ztotožnil a dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu ho potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

Závěrem uvedl, že žaloba není důvodná. V řízení před správním orgánem nedošlo k porušení práv žalobce, žalobce nebyl rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých právech a proto navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z připojených správních spisů soud zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto podstatné skutečnosti.

Městská policie Brno oznamovala žalobci, že je podezřelý, že se dopustil přestupku tím, že dne 15.7.2016 v 02:08 hod. vozidlem s reg. zn., tov. zn. porušil povinnosti vyplývající ze zákazové značky „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ (č. B 4). Místo přestupku – Bzenecká 5.

Tímto jednáním porušil povinnost vyplývající z ust. § 4 písm. c/ zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k/ zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

Dne 15.7.2016 podával u Městské policie Brno žalobce vysvětlení, kdy uvedl, že zaparkoval osobně vozidlo, kolem 00:30 hod. dne 15.7.2016 na ulici Bzenecké před domem č. 5 v Brně. S přestupkem nesouhlasí z důvodu, že zásoboval zákazníka na ulici Bzenecká č. 4 v Brně, jméno zákazníka si nepamatuje.

Je přiloženo Upozornění vystavené Městskou policií Brno (zastrčeno za vozidlem žalobce), kde se žalobci sděluje, že ho Městská policie Brno upozorňuje, že je podezřelý z přestupku dle § 125c zák. č. 361/2000 Sb., pro to, že dne 15.7.2016 v 02 hod. spáchal uvedený přestupek vozidlem reg. zn.

Zatím následují 4 fotografie pořízené 15.7.2016 Městskou policií Brno v čase 02:06, 02:07, třetí fotografie se stejným časem 02:07 hod. a poslední s časem 02:25 hod.

Na fotografiích je zachyceno nákladní vozidlo bílé barvy s viditelnou poznávací značkou 1B1 0281, zepředu a z boční části, na fotografii v čase 02:25 hod. je pak vyfotografována zákazová značka vjezdu nákladních automobilů s dodatkovou cedulí „Mimo zásobování“.

Magistrát města Brna pak nařídil ve věci projednání přestupku jednání na den 21.11.2016 v 8:30 hod., ke kterému předvolal včas žalobce a současně mu zaslal oznámení o zahájení správního řízení o přestupku.

U ústního jednání dne 21.11.2016 se k věci žalobce vyjádřil, tedy k podezření z přestupku dne 15.7.2016 tak, že si přivezl zásobování kanceláře, která je na Bzenecké 4, v 10. patře. V kolik hodin přijel, to si přesně nepamatuje. Vždy to probíhá stejně, zboží vyneše do

kanceláře nebo ho nese z kanceláře do auta. Vjíždí tam jen za účelem naložení zboží nebo vyložení zboží. Nemá jak doložit, že do kanceláře dovezl zboží.

Magistrát města Brna pak činil dotaz na SBD Mír a dotazoval se, zda je v jeho správě bytový dům Brno, Bzenecká 4, zda se v domě nacházejí nebytové prostory užívané ke komerčním účelům a v jakém podlaží.

Stavební bytové družstvo Mír na tento dotaz odpovědělo, že uvedený bytový dům je ve správě SBD Mír, žádná společná část ani byt nebyl změněn na nebytový prostor užívaný ke komerčním účelům. Dle fyzické kontroly provedené dne 20.12.2016 nebyly nalezeny prostory užívané ke komerčním účelům ani označení firmy na bytových dveřích a fasádě domu. Pouze na třech poštovních schránkách v přízemí domu jsou nalepeny vizitky 3 firem. V živnostenském rejstříku je uvedeno 50 podnikatelských subjektů se sídlem Bzenecká 4, Brno. Ani do jednoho ze 17 družstevních bytů družstvo nepovolilo umístění sídla právnické osoby.

Další jednání týkající se projednání přestupku bylo nařízeno na den 27.1.2017. K tomuto jednání byl předvolán strážník Městské policie Brno Z. G. a přítomen byl i obviněný z přestupku.

Svědka G. po poučení svědka uvedl, že v noci ze 14. na 15.7.2016 byl ve službě, toto uvádí po kontrole v kalendáři. Po předloženém ústřížku na listu č. 4 uvádí, že je možné, že ho vypisoval on, jestliže je podepsaný pod oznámením, tak ano. Na ulici Bzeneckou přijeli po příjezdové komunikaci, v rámci kontrolní činnosti a v tu dobu tam muselo stát uvedené vozidlo. Na ulici se nikdo nepohyboval, byl tam naprostý klid. V žádném vchodu poblíž se nesvítilo. Na místě nebyla žádná činnost a ani nebyl ve vozidle žádný papír, že se zásobuje.

U tohoto jednání se k podezření z přestupku či výpovědi svědka podezřelý z přestupku nevyjádřil, před vydáním rozhodnutí, kdy měl možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správní řád uvedl, že na místě, kde s vozidlem stál, není žádná dopravní značka, která by zakazovala vjezd s nákladním vozidlem. Namítá platnost dopravní značky. Přijel na místo po ulici Blatnická, trasu zakreslil do mapy. Značka platí jen po první křižovatce. Vjel na místo za účelem zásobování a jak dlouho tam auto stálo, již neví.

28.1.2017 Magistrát města Brna pod č.j. ODSČ-13698/16-35 vydal rozhodnutí, kdy rozhodl tak, že žalobce je vinen, že s vozidlem tov. zn. (dále jen „vozidlo“) dne 15.7.2016 v 02.08 hod., v Brně na ulici Bzenecká, v blízkosti č.p. 5 porušil zákaz vjezdu nákladních automobilů daný dopravní značkou B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO ZÁSBOVÁNÍ“, když s vozidlem vjel do místa za touto dopravní značkou a vozidlo tam ponechal stát, přičemž nesplnil požadovanou výjimku.

Svým jednáním porušil ust. §4 písm. c/ zákona o silničním provozu, čímž se z nedbalosti dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k/ zákona o silničním provozu a proto se mu podle ust. § 125c odst. 5 písm. g/ zákona o silničním provozu, v souladu s ust. § 11

odst. 1, 2 a § 12 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ukládá:

- pokuta v částce 1500 Kč
- povinnost uhradit náklady řízení v částce 1000 Kč.

Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že řidičem vozidla byl obviněný, což vyplynulo z jeho výpovědi. Správní orgán zjistil, že vozidlo na místě stálo. Na pořízených fotografiích je vidět vozidlo opuštěné bez přítomnosti osob. Podle sdělení svědka se v čase prováděné kontroly na ulici nikdo nepohyboval a byl tam naprostý klid. Vozidlo nebylo nijak označeno, že zásobuje.

Obviněný uvedl, že přijel na místo po ulici Blatnická. Trasu zakreslil do mapy. Značka platí jen po první křižovatku. Vyjel na místo za účelem zásobování a jak dlouho tam vozidlo stálo, to už nevěděl.

Obviněný, jak uvedeno, prezentoval názor, že značka B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, kterou minul při vyjíždění z ulice Žarošická do ulice Blatnická, platí jen v úseku po první křižovatce s ulicí Prušanecká a že tedy pokud tento úsek projede a pokračuje dál do ulice Bzenecká, za účelem zásobování, pak může vozidlo ponechat na ulici Bzenecká po libovolnou dobu, protože splnil podmínky pro zásobování a protože v ulici Bzenecká žádná značka zakazující vjezd již není.

Podmínkou pro výjimku ze zákazu vjezdu nákladních automobilů dané dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, obviněný v daném případě nesplnil, což prokazují listiny založené ve spisu:

- podle výpisu z živnostenského rejstříku obviněný má pro živnost zapsáno sídlo na stejné adrese jako trvalý pobyt, což je běžná praxe
- podle sdělení bytového družstva Mír v bytovém domě Bzenecká 4190/4, žádná společná část ani by nebyl změněn na nebytový prostor užívaný ke komerčním účelům.

Vyjádření obviněného, že přivezl zásobování kanceláře, která je na Bzenecké 4 v 10. patře, správní orgán hodnotí jako účelovou obhajobu, jejímž cílem je odvrátit postih za přestupek. Výpovědi obviněného založené ve spise na č. 4, 20, 31 a 32, jsou rozporné a neurčité. Obviněný nedoložil a nesdělil, kdy přesně mělo k údajnému zásobování dojít ani v čem přesně mělo spočívat. Běžné činnosti, jako např. přivezení nákupu do bytu, kde obviněný bydlí, nelze označit za zásobování, ve smyslu výjimky ze zákazu vjezdu nákladních automobilů.

Dům na Bzenecké 4 je bytový dům, kde není žádná prodejna, výrobní dílna či jiná provozovna, kterou by bylo třeba zásobovat. Tvrzení obviněného, že zásoboval kancelář, se tedy nepotvrdilo, když v domě nejsou nebytové prostory užívané ke komerčním účelům.

Dále v odůvodnění uvedeno, že každý účastník je povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích; řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace; své chování přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu. Řidič je povinen věnovat se plně řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Neznalost zákona neomlouvá.

Řidič jako držitel řidičského oprávnění je odborně způsobilý znát pravidla silničního provozu a povinnosti z nich vyplývající. Řidič tedy měl a mohl vědět, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Provedeným dokazováním nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by bránily řidiči rozeznat dopravní značení a řídit se pravidly silničního provozu. Pokud nesplnil podmínky pro výjimku ze zákazu vjezdu nákladních automobilů dané dodatkovou tabulkou, je to jeho nedbalost, za kterou je odpovědný.

Při posuzování společenské škodlivosti jednání obviněného, jakožto materiální stránky deliktu, dospěl správní orgán k závěrům, že i tento znak přestupku byl naplněn. Ohrožení či porušení zájmu chráněného zákonem je dáno právě porušením konkrétního zákazu či příkazu, za běžných, zákonem předvídaných okolností, neboť již naplněním formálních znaků je ohrožen či porušen zájem společnosti. Aby tomu tak nebylo, musely by existovat významné okolnosti vylučující takový závěr. Takové okolnosti nebyly shledány. Obviněný svým jednáním alespoň ohrozil chráněný zájem, kterým je organizace dopravy na určitém území.

Proti rozhodnutí správního orgánu I.stupně žalobce podal odvolání, v němž uvedl, že správní orgán absolutně ignoroval jeho vyjádření a skutečnost, že v místě zjištění přestupku není žádnou dopravní značkou omezen vjezd nebo zákaz stání vozidel kategorie N1. Tedy uvedeného dne 15.7.2016 v 02:08 hod. nemohlo dojít k uvedenému přestupku, neboť i dle vyjádření svědka nebyla v tuto dobu ve vozidlo, ani poblíž žádná osoba, která by se domnělého přestupku mohla dopustit. Tvrzení správního orgánu, že nemůže vozidlo ponechat stát v úseku za dopravní značkou B4 s dodatkovou tabulí E13 je mylné, neboť tato dopravní značka dobu stání nijak neupravuje. Pokud by žalobce správní orgán chtěl vinit z přestupku, ke kterému mělo dojít v jinou dobu a na jiném místě, je třeba tuto dobu a místo přesněji specifikovat, aby se k případnému přestupku mohl vyjádřit. Jelikož vjezd přes ulici Blatnickou využívá poměrně často, neví, které konkrétní projetí je mu kladeno za vinu. Jak již uvedl, vždy vyjíždí do místa bydliště za účelem zásobování kanceláře, nikoliv přivezení nákupu, jak si správní orgán vymyslel. Taktéž tvrzení správního orgánu, že žalobce nemůže mít v místě bydliště kancelář a že nemá platné oprávnění v oboru silniční doprava je naprosto nesmyslné. K projetí úseku za dopravní značkou B4 s dodatkovou tabulí E13 ho opravňuje označení vozidla 01, které vlastní, jelikož je osobou ZTP. Při každém vjezdu do úseku zákazu vjezdu vozidle kategorie N1 má žalobce samozřejmě vozidlo vždy viditelně označeno, navrhoval proto, aby přestupkové řízení vůči němu bylo zrušeno.

Krajský úřad Jihomoravského kraje rozhodnutím ze dne 23.2.2017, č.j. JMK 29991/2017 rozhodnutí správního orgánu I.stupně zrušil a věc vrátil tomuto orgánu, tj. Magistrátu města Brna k novému projednání.

V odůvodnění mj. uvedeno, že odvolací orgán nesouhlasí s tvrzením, že skutkový stav byl zjištěn způsobem, že o něm nepanují pochybnosti, když z provedeného dokazování nevyplývá nadevší pochybnost spáchání přestupku obviněným. Na základě provedeného dokazování tedy dle názoru odvolacího orgánu nelze jednoznačně určit, zda se obviněný jedná, které je mu kladeno za vinu, dopustil, neboť mezi podklady rozhodnutí chybí evidenční karta vozidla, ze které by vyplývala skutečnost, že vozidlo, které na ulici Bzenecká blízko domu č.p. 5, tov. zn. je nákladním motorovým vozidlem, na které se zákaz vjezdu stanovený dopravní značkou B4 vztahuje. Napadené rozhodnutí je prosto hodnocení formální stránky přestupku. Porušení povinnosti stanovené zákonem ust. § 4 písm. c/ zákona o silničním provozu spočívá v tomto případě v tom, že obviněný vjel nákladním automobilem do úseku označeného dopravní značkou B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „Mimo zásobování“. Z podkladů rozhodnutí a tím pádem ani zhodnocení formální stránky přestupku však nevyplývá, zda vozidlo obviněného, kterým do úseku označeného touto dopravní značkou vjel, je vozidlem nákladním či nikoliv.

Odvolací správní orgán došel k závěru, že nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, odvolacímu orgánu tedy nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I.stupně k novému projednání. V rámci nového projednání předně správní orgán I.stupně doplní dokazování tak, aby bylo bez důvodných pochybností zjištěno, zda je vozidlo, které obviněný zaparkoval na ulici Bzenecká, blízko č.p. 5 nákladní motorové vozidlo, tedy vozidlo, na které se vztahuje zákaz stanovený značkou B4. Správní orgán I.stupně následně vyzve obviněného k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a ve věci znovu rozhodne, v novém rozhodnutí se vypořádá taktéž s námitkami obviněného uvedenými v odvolání. Správní orgán I.stupně doplnil dokazování kartou vozidla 1B1 0281, z něhož bylo zjištěno, že vozidlo této registrační značky je nákladní automobil skříňový.

Žalobce byl poté vyzván správním orgánem k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce se nevyjádřil a poté bylo vydáno 28.3.2017 pod č.j. ODSČ-13698/16-46 Magistrátem města Brna nové rozhodnutí, kdy bylo rozhodnuto stejně jako v předchozím rozhodnutí z 28.1.2017.

V odůvodnění mj. uvedeno, že obviněný sdělil, že přijel na místo po ulici Blatnická. Trasu zakreslil do mapy. Značka platí jen po první křižovatku. Jel na místo za účelem zásobování, a jak dlouho tam auto stálo, to už nevěděl.

Obviněný prezentoval názor, že značka B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, kterou minul při vyjíždění z ulice Žarošická do ulice Blatnická, platí jen v úseku po první křižovatce s ulicí Prušánecká, a že tedy pokud tento úsek projede a pokračuje dál do ulice Bzenecká, za účelem zásobování, pak může vozidlo ponechat na ulici Bzenecká po libovolnou dobu,

protože splnil podmínky pro zásobování a protože v ulici Bzenecká, žádná značka zakazující vjezd již není.

Podmínky pro výjimku ze zákazu vjezdu nákladních automobilů dané dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, obviněný v tomto případě nesplnil, což prokazují listiny založené ve spisu:

- podle výpisu z živnostenského rejstříku obviněný má pro živnost zapsáno sídlo na stejné adrese jako trvalý pobyt, což je běžná praxe
- podle sdělení bytového družstva Mír v bytovém domě Bzenecká 4190/4, žádná společná část ani byt nebyl změněn na nebytový prostor užívaný ke komerčním účelům.

Rozhodnutí správní orgán odůvodnil stejně jako v předchozím rozhodnutí.

K problematice stání vozidel za svislou dopravní značkou zakazující vjezd se vyjádřilo Ministerstvo vnitra ČR ve svém stanovisku ze dne 25.1. 2015, z něhož správní orgán cituje:

„Argumentace spočívající v tom, že parkování v zákazu vjezdu nenaplnuje zákonný požadavek neoprávněného zastavení nebo stání, neboť je postihované samotné vjetí na komunikaci bez ohledu na to, zda řidič projede či zde zastaví a stojí, je dle názoru ministerstva nutno vnímat jako nelogický a restriktivní výklad... Dle našeho názoru je zcela přirozené, že je-li někam zakázáno vjíždět, tím spíše je tam zakázáno stát (tedy logická argumentace „a maiori ad minus“). Regulace dopravy místní úpravou pomocí dopravních značek zákazu vjezdu může mít řadu rozlišných příčin (např. příliš úzká komunikace, statika okolních domů atd.). S určitostí však lze říci, že pokud je o některé komunikaci rozhodnuto, že se do ní nesmí vjíždět, tím spíše se přímo z logiky věci jeví nežádoucím tam parkovat (tedy vjet – stát - odjet)“.

Obviněný tedy nesměl na místo vozidlem přijet, protož mu to zakazuje dopravní značka č. B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ s dodatkovou tabulkou E13 „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“. Je-li ze zákazu udělána výjimka dána dodatkovou tabulkou, pak řidič musí prokázat, že tuto výjimku splnil, jinak musí zákaz respektovat. V tomto řízení řidič tedy neprokázal svoje tvrzení o zásobování, když uvedl: „Nemám jak doložit, že jsem do kanceláře dovezl zboží“. Je ovšem na řidiči samotném, zda a jak prokáže splnění podmínek pro výjimku ze zákazu vjezdu, je to zcela v jeho dispozici. Vozidlo nebylo nijak označeno, že probíhá zásobování.

Bez prokázání výjimky k vjezdu tedy vozidlo stálo v ulici Bzenecká neoprávněně. Protiprávní stav započal průjezdem na pozemní komunikaci s působností dopravní značky č. B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ s dodatkovou tabulkou E13 „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“ a pokračoval nejméně do doby kdy byl protiprávní stav zjištěn při kontrole vozidla hlídkou MP, jak je uvedeno ve výroku. Zjištění protiprávního stavu v určitém okamžiku, na určitém místě, dostatečně ukotvuje skutek v čase a prostoru.

Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I.stupně podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání.

K listinám založeným ve spise, které mají dle správního orgánu prokazovat, že žalobce nesplnil podmínky pro výjimku ze zákazu vjezdu NA dané dodatkovou tabulí E13 s textem „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, uvedl

- sídlo firmy na adrese trvalého bydliště je běžnou praxí a využívá ji drtivá většina fyzických osob v ČR
- k umístění kanceláře v bytě bytového domu není třeba žádných nebytových prostor ani žádných jiných zvláštních povolení. Správní orgán zde nesprávně přirovnává kancelář k prodejně, výrobně, dílně či jiné provozovně. Jedná se pouze o kancelář v místě sídla firmy, kterou užívá k výkonu své podnikatelské činnosti v souladu s právními předpisy ČR.

Z výše uvedeného se nedomnívá žalobce, že by správním orgánem zmiňované listiny prokazovaly, že žalobce nesplnil výše uvedenou výjimku.

Naopak znovu uvádí, že na adresu sídla firmy běžně a opakovaně vozí věci, které potřebuje k výkonu své podnikatelské činnosti. Pokud by si kancelářské potřeby, jídlo, pití a jiné věci, potřebné k jeho činnosti nechal zasílat, přivezli by je dodavatelé stejným druhem vozidla, které používá sám. Pro tvrzení správního orgánu, že si přivezl nákup do bytu, namísto zásobování kanceláře, postrádá jakékoliv relevantní důkazy.

Správní orgán dále uvádí, že je žalobci kladeno za vinu vjetí do zákazu vjezdu, nikoliv stání na místě zjištění domnělého přestupku (Bzenecká 5).

Zde postrádá smysl předvolání a výslech svědka, který měl potvrdit, že v místě parkování vozidla neprobíhalo žádné zásobování ani pohyb osob v domě zjištění domnělého přestupku.

Pochopil by svědectví, které by mělo prokázat, že neměl řádně označeno vozidlo při průjezdu zákazu vjezdu. Toto svědectví naopak postrádá.

Správní orgán uvádí citaci Ministerstva vnitra ČR ze dne 25.1.2015, se kterou souhlasí, ovšem s projednávaným přestupkem nemá nic společného. Tato citace se týká stání vozidel v úseku za svislou dopravní značkou zakazující vjezd (v úseku platnosti této dopravní značky).

Vozidlo žalobce stálo o několik ulic a křižovatek dále, než je úsek zákazu vjezdu, a to v úseku, kde žádný takový zákaz není.

K námitce správního orgánu, že žalobce žádným způsobem neprokázal výjimku vjezdu opětovně uvádí:

- vezl zásobování kanceláře
- vozidlo měl řádně při průjezdu úsekem zákazu vjezdu s dodatkovou tabulkou označenou zvláštním označením vozidel pro zdravotně postižené 01, které žalobce opravňuje tímto úsekem projet.

Domnívá se, že tyto dva důvody jsou dostačující pro možnost neomezeného parkování na ulici Bzenecká.

S argumentem správního orgánu, že vozidlo nebylo nijak označené, zásadně nesouhlasí a žádá o doložení důkazů, které by toto tvrzení správního orgánu nějakým způsobem potvrdilo.

Pro označení vozidla v úseku, kde není žádnou dopravní značkou omezeno stání, ani vjezd, nevidí žádný důvod, proto vozidlo v místě parkování žádným způsobem označeno nebylo. Z výše uvedených důvodů žádal, aby přestupkové řízení vůči němu bylo zastaveno.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 20.4.2017, č.j. JMK 59048/2017 rozhodl dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu tak, že odvolání obviněného z přestupku proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 28.3.2017 se zamítá a rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 28.3.2017, č.j.: ODSČ-13698/16/46 se potvrzuje.

V odůvodnění rozhodnutí uvedeno, že situace se má tak, že s obviněným bylo zahájeno řízení o přestupku spočívajícím v porušení § 4 písm. c/ zákona o silničním provozu. Prvoinstanční orgán provedl určité důkazy a následně dospěl k závěru, že obviněný oznámený přestupek prokazatelně spáchal.

V napadeném rozhodnutí správní orgán I.stupně shledal, že zjištění skutkového stavu bylo natolik kvalitní, že o skutkovém stavu již neexistují žádné důvodné pochybnosti. S postupem správního orgánu I.stupně se odvolací orgán ztotožňuje.

Stíhaný přestupek spočívá v porušení ust. § 4 písm. c/ zákona o silničním provozu: „*Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace*“.

Důkazy v tomto řízení tvoří především fotodokumentace policistů a podklady obstarané správním orgánem I.stupně (výpis z evidenční karty osoby). Případ tak spočívá v posouzení, zda za daných konkrétních okolností jsou popsány podklady dostatečně průkazné ohledně spáchání přestupku spočívajícího v nedbalostním nerespektování značky B4 „*Zákaz vjezdu nákladních automobilů*“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO ZÁSBOVÁNÍ“.

Aby bylo možné uznat obviněného vinným uvedeným přestupkem, muselo být v řízení bezpečně zjištěno, že obviněný jednak byl řidičem vozidla, jednak porušil ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích, v důsledku čehož spáchal přestupek kladený mu za vinu. Tyto skutečnosti má odvolací orgán na základě podkladů obsažených ve spise, zejména z oznámení o přestupku a z fotografií za prokázané.

Odvolací orgán, stejně jako správní orgán I.stupně se přiklonil k verzi, že obviněný jako řidič vozidla tov. zn. dne 15.7.2016 v 02.08 hod. v Brně na ulici Bzenecká v blízkosti č.p. 5, porušil zákaz vjezdu nákladních automobilů daných dopravní značkou B4 s dodatkovou tabulkou E13 s textem „MIMO ZÁSBOVÁNÍ“, když s vozidlem vjel do místa za touto dopravní značkou a vozidlo tam ponechal stát, přičemž nesplnil požadovanou výjimku, čímž porušil ust. § 4 písm. c/ zákona o silničním provozu. Tedy –

jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a/ - j/ nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu, čímž se z nedbalosti dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k/ zákona o silničním provozu. Obviněný se tedy svým jednáním dopustil přestupku kladného mu za vinu, neboť shromážděné důkazy k okolnostem spáchaného přestupku se v zásadních věcech nerozcházeły, naopak tyto spolu korespondovaly. Odvolací orgán považuje na základě provedených důkazů spáchání přestupku obviněným za spolehlivě prokázané. Odvolací orgán dále uvádí, že hodnocení provedených důkazů bylo provedeno objektivně a věcně správně a v tomto ohledu nemá odvolací orgán napadenému rozhodnutí co vytknout a s provedeným hodnocením důkazů se ztotožňuje.

K odvolací námitce obviněného. Přestupek obviněného skutečně nespočívá ve stání na ulici Bzenecké, ale spočívá v jednání obviněného, který se na předmětné místo musel s nákladním vozidlem dostat. Sám obviněný uvedl, že se na uvedené místo dostal projetím ulice Blatnické. Z volně dostupného mapového serveru www.mapa.cz je pak seznatelné, že na křižovatce ulic Blatnická x Žarošická a také na začátku ulice Bzenecká od ulice Žarošické (druhá možná trasa průjezdu na místo stání vozidla), je v obou případech umístěna svislá dopravní značka B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ s dodatkovou tabulkou E13 „MIMO ZÁSODOVÁNÍ“. Pokud tedy obviněný s nákladním vozidlem míjel tuto dopravní značku, což vzhledem k výše uvedenému a také k jeho vyjádření musel, tak jediné za současného splnění výjimky vyplývající z dodatkové tabulky a neporušil zákaz z této dopravní značky mu vyplývající, přičemž je irelevantní kolik křižovek po projetí zákazové dopravní značky následně projel. Stran splnění výjimky ze zákazové dopravní značky B4 obviněný nejprve uvedl, že zásoboval zákazníka, jehož jméno si nepamatuje (v podání vysvětlení dne 15.7.2016), následně obviněný uvedl, že si přivezl zásobování kanceláře (ústní jednání 21.11.2017), avšak nemá jak doložit, že si do kanceláře toto zboží dovezl. Odvolací orgán k tomuto uvádí, že pokud by se na obviněného neměl vztahovat zákaz vyplývající z dopravní značky B4, pak pouze za splnění uvedené výjimky. Za této situace je to obviněný, na kterém leží důkazní břemeno prokázání toho, že se na něj zákaz vyplývající z této značky nevztahoval. Obviněný splnění výjimky nikterak neprokázal a ani nedokladoval, na rozdíl od jeho jednání ze dne 19.7.2016. Pokud tedy obviněný projel úsek označený uvedenou dopravní značkou a nesplnil výjimku vyplývající z dodatkové tabulky, resp. splnění této výjimky neprokázal, pak jeho jednání je protiprávní a tímto jednáním se dopustil uvedeného přestupku. Odvolací námitky obviněného nejsou důvodné.

Krajský soud v Brně nařídil jednání na den 16.5.2018.

U tohoto soudního jednání zástupce žalobce uvedl, že i písemné vyjádření žalovaného k žalobě ho utvrzuje v tom, že žaloba je důvodná. Dne 15.7.2016, v čase 02.08 hod. žalobce neprojížděl místem s označením zákazu vjezdu s dodatkovou cedulí „MIMO ZÁSODOVÁNÍ“. Tímto místem žalobce projížděl dne 14.7.2016 ve večerních hodinách, protože prováděl zásobování. Dne 15.7.2016 ve 02.08 hod. se nestalo nic jiného, než že strážník městské policie v uvedeném prostoru prováděl kontrolu. Je pravdou, že v tuto dobu na uvedeném místě stálo vozidlo žalobce značky Fiat Ducato, je pravdou, že nebylo označeno značkou ZTP nebo ZTP/P, což však nebylo podle zákona potřeba. Místo se totiž nachází zcela jinde, než je zákaz vjezdu, o němž hovořil, žalobce zde mohl tedy normálně

parkovat bez jakéhokoliv označení vozidla. Žalobce není sankcionován za špatné parkování, ale za zákaz vjezdu za značku označenou zákazem vjezdu s dodatkovou cedulí „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“. Žalobce jakmile vozidlo zaparkoval, průkaz s označením ZTP vyjmul z vozidla Fiat Ducato, vzal si ho domů, protože průkaz má pouze v jednom vyhotovení s tím, že průkaz použije následující den do jiného svého vozidla, vozidla Škoda Felicia.

Zástupce dále uvedl, že jiná situace by byla, když by žalobce byl kontrolován policisty a jeho vozidlo nebylo označeno průkazem ZTP nebo ZTP/P. Odkázal v tomto směru na ust. § 67 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb. o silničním provozu.

Dále zástupce uvedl, že pro danou situaci a případ žalobce je zcela irelevantní, zda zásobování žalobce prováděl do bytu, v němž žije nebo bytu svého zákazníka, neboť z živnostenského zákona nevyplývá, že by určitý druh podnikání nemohl být vykonáván v bytových prostorech, např. když se jedná o činnost advokátů, účetních, realitních makléřů apod.

Samotný žalobce u tohoto soudního jednání uvedl, že skutečnost je taková, že žalobce ne dne 15.7., ale 14.7.2016 svým vozidlem Fiat Ducato projel prostorem označeným jako zákaz vjezdu s dodatkovou cedulí E13 – „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, tímto úsekem projel uvedeným vozidlem proto, že prováděl zásobování. I kdyby zásobování neprováděl a měl uvedené vozidlo označené průkazem ZTP, mohl tímto úsekem projet aniž by se dopustil přestupkového jednání.

Zástupce žalovaného u jednání soudu se odvolal na odůvodnění rozhodnutí žalovaného i písemné vyjádření k žalobě a dodal, že v daném případě žalobce vjel svým nákladním vozidlem do zákazu vjezdu nákladních automobilů daných dopravní značkou B4. Je pravdou, že tento úsek byl označen dodatkovou cedulí E13 s textem „Mimo zásobování“. Žalobce má zato, že přestupkového jednání se nedopustil proto, že do daného úseku vjezd za účelem provádění zásobování. Má zato, že nemůže být sankcionován pro to, že v daném úseku zůstal s vozidlem stát i poté, kdy zásobování provedl. Silniční zákon však rozhodně nemá situaci na mysli tak, jak si ji vykládá žalobce, účelem zákona je přece to, aby vozidla, po provedení určitého úkonu, který je povolen výjimkou, tam nezůstávala dále stát. Výklad zákona, který žalobce provádí, je obcházení zákona. Obdobně to platí i u druhé výjimky, kterou žalobce zmiňoval, a která je uvedena v ust. § 67 odst. 6 silničního zákona.

Dle názoru zástupce žalobce výklad provedený právním zástupcem žalovaného je výklad zákon extenzivní, ve správním právu naprosto nepřipustný. Pokud by Magistrát města Brna měl za to, že v místě, kde žalobce parkoval, je zákaz parkování nákladních vozidel, zajisté by tam takovou značku umístil, když uvedl, že zákaz vjezdu nákladních automobilů s dodatkovou cedulí „Mimo zásobování“, byl umístěn na zcela jiném místě, o několik křižovatek dále, než kde žalobce s vozidlem parkoval.

S tímto zástupce žalobce nesouhlasil, nejedná se dle něho v žádném případě o extenzivní výklad zákona, jedná se o běžný výklad zákona o silničním provozu. Je přece logické, když je do nějakého úseku zákaz vjezdu, nemůže tam potom být povoleno stání vozidla.

Zástupce žalovaného pak reagoval na přednes žalobce i jeho právního zástupce u soudního jednání a v závěrečném stanovisku k věci uvedl, že žalobce má za to, že neporušil zákaz vyplývající z dopravní značky B4 s dodatkovou tabulkou E13 „Mimo zásobování“, když v okamžiku, kdy měl tuto značku splňoval hned 2 výjimky. Jednak v okamžiku, kdy tuto značku měl (dne 14.7.2017 v podvečer, dle vyjádření žalobce), prováděl zásobování. A za druhé měl ve vozidle umístěn průkaz ZTP, protože se na něj vztahovala výjimka dle ust. § 67 odst. 6 (citace – V jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné, mohou vozidla označená parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením vjíždět i tam, kde je značka „Zákaz vjezdu“, omezena dodatkovými tabulkami „JEN ZÁSOBOVÁNÍ“, „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, „JEN DOPRAVNÍ OBSLUHA“ a „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHU“).

Žalovaný s argumentací žalobce nesouhlasí.

Obě uvedené výjimky jsou totiž značně dočasného charakteru. V případě dodatkové tabulky se výjimka vztahuje pouze na dobu provádění zásobování a v případě vozidla označeného průkazem ZTP pak zákon tuto výjimku podmínil naléhavou nutností a její jednotlivostí. Zákon tedy předpokládá, že po splnění důvodu výjimky řidič s vozidlem opustí úsek upravený zákazovou značkou. Za situace, že je tento úsek pozemní komunikace osazen značkou zakazující vjezd, tak pochopitelně nedovoluje ani setrvání vozidla v předmětném úseku po splnění důvodu výjimky (*argument a minori ad maius*). Žalovaný je toho názoru, že se nejedná o extenzivní výklad zákona, jedná se o výklad logický a teleologický.

Žalobce při jednání nastínil i další důvod, pro který je toho názoru, že mohl poté, co oprávněně (protože splňoval výše pojmenované výjimky) minul předmětnou dopravní značku, setrvat v tomto úseku pozemní komunikace. Žalobce uvedl názor, že poté co minul uvedenou dopravní značku, projel křižovatkou, protože zákaz plynoucí z této značky pro něj od této křižovatky neplatí (dle ust. § 3 odst. 3 zák. č. 294/2015 Sb. – „*Zákaz omezení nebo příkaz je ukončen nejbližší křižovatkou nebo příslušnou dopravní značkou*“). Žalovaný s tímto názorem taktéž nesouhlasí. Je totiž nutné posuzovat jednání řidiče, jak správně uvedl i žalobce při jednání, ve vztahu k okamžiku, kdy má předmětnou dopravní značku. Nelze připustit žalobcem popsanou situaci. Je proti smyslu uvedeného dopravního značení a vůbec úpravy bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, aby řidiči svědčícímu výjimka ze zákazu, který se díky této výjimce dostane do dopravní značkou upraveného úseku pozemní komunikace a který v rámci tohoto úseku následně projede křižovatkou, přestal tento zákaz platit, protože by mohl s vozidlem setrvat i na místě značně vzdáleném od předmětné dopravní značky. Pravidlo o ukončení zákazu nejbližší křižovatkou totiž dle názoru žalovaného nelze vztahovat na dopravní značky „Zákaz vjezdu“ (B1 – B19), když zákon ani nepředpokládá, že by tento zákaz mohl přestat platit u nejbližší křižovatky, když primárně tyto značky ani nedovolují vjetí do tohoto úseku (opět se nejedná o extenzivní výklad), ale o argumentaci významem. Skutečnost, že z těchto zákazů existují výjimky, na uvedeném závěru nemohou ničeho změnit.

Z těchto důvodů setrval na zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Zástupce žalobce závěrem ve věci uvedl, že poukazuje na skutečnost, a to s odkazem na poslední vyjádření žalovaného, že žalobce projel úsekem, který je značen zákazem vjezdu s uvedenou výjimkou, kterou však žalobce splňoval. Uvedený úsek zákazu vjezdu s výjimkou byl umístěn na ulici Blatnická, žalobce zaparkoval své vozidlo na ulici Bzenecké před domem č. 5, kde žádný zákaz parkování nebyl a nakonec žalobce se do této ulice mohl dostat i jinudy, než přes ulici Blatnickou. Žalobce vyhověl požadavku zákazové značky v tom, že po projetí tímto úsekem, pro něž měl výjimku úsek opustil a vozidlo pak již parkoval ve zcela jiném úseku, na ulici Bzenecké. Trval proto na podané žalobce a navrhoval zrušení rozhodnutí žalovaného z 20.4.2017 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba je důvodná

Žalobce namítal, že uvedeným úsekem, který byl označen dopravní značkou B4 „Zákaz vjezdu nákladních automobilů“ s dodatkovou tabulkou E13 s textem „Mimo zásobování“, mohl svým vozidlem projet, a to z toho důvodu, že jednak prováděl zásobování své kanceláře, když není rozhodující, že svou kancelář má umístěnu ve svém bytě nacházející se na ulici Bzenecká 4, a že tímto úsekem mohl projet také z toho důvodu, že je držitelem parkovacího průkazu s označením ZTP, který měl v nákladním vozidle Fiat Ducato viditelně umístěný, když úsekem označeným shora citovanou dopravní značkou projížděl, přičemž toto vozidlo zaparkoval ve zcela jiném úseku, o několik křižovatek dále, na ulici Bzenecká v blízkosti domu č.p. 5. Když z vozidla odcházel, si průkaz z uvedeného vozidla vzal domů, neboť má pouze jeden průkaz, vozidla používá dvě, druhé vozidlo je Škoda Felicia a tímto chtěl následující den jet, a proto uvedený parkovací průkaz si vzal domů.

Ve své žalobě žalobce mj. uvádí, že rozhodnutí žalovaného, které je předmětem tohoto soudního přezkumu, nesplňuje náležitosti ust. § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., když toto rozhodnutí neobsahuje informace o tom, jak se správní orgán vypořádán s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podle § 4 písm. c/ zák. č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravní značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.

Podle § 67 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. parkovací průkaz označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou (dále jen „parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením), označení vozidla řízeného osobou hluchově postiženou (dále jen „označení O 2“) nebo označení vozidla lékaře konajícího návštěvní službu stanovené prováděcím právním předpisem smějí užívat jen osoby, které toto označení obdrží od příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebo od oprávněného orgánu v zahraničí.

Podle odst. 2 § 67 uvedeného zákona parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením vydá příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností osobě, která je

držitelem průkazu ZTP s výjimkou postižených úplnou nebo praktickou hluchotou nebo držitelem průkazu ZTP/P podle jiného právního předpisu.

Podle § 67 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb. vozidlo lze označit parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením pouze v případě, řídí-li vozidlo nebo je-li ve vozidle přepravována osoba, která je držitelem parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením podle odst. 1. Přepravovaná osoba je povinna prokázat na výzvu policisty nebo strážníka obecní policie, že je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P podle jiného právního předpisu, který ji opravňuje k užívání vozidla označeného parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením.

Podle § 67 odst. 6 uvedeného zákona v jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné, mohou vozidla označená parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením vjíždět i tam, kde je značka „Zákaz vjezdu“ omezena dodatkovými tabulkami „JEN ZÁSOBOVÁNÍ“, „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, „JEN DOPRAVNÍ OBSLUHA“ a „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHU“.

Pokud tedy jde o tvrzení žalobce, tento již v prvním odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uvedl, že při průjezdu úsekem zákazu vjezdu s dodatkovou tabulkou E13 s textem „Mimo zásobování“ měl vozidlo řádně označeno zvláštním označením vozidel pro zdravotně postižené, kterého opravňuje tímto úsekem projet a tuto skutečnost uváděl kromě toho, že sděloval, že vezl zásobování kanceláře, i ve svém odvolání proti druhému rozhodnutí správního orgánu I.stupně dne 2.4.2017.

Pokud jde o rozhodnutí žalovaného, které je předmětem soudního přezkumu, tedy rozhodnutí z 20.4.2017, na tuto odvolací námitku žalovaný ve svém rozhodnutí nereagoval, vůbec žádným způsobem se s touto odvolací námitkou se nevypořádal, i když žalobce k žalobě doložil, že je držitelem Parkovacího průkazu označující vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou, doložil, že je držitelem průkazu ZTP s platností do 16.6.2025 a doložil předložením technického průkazu vozidla, že je i majitelem vozidla Škoda Felicia, o němž hovoří, že je to druhé vozidlo, se kterým chtěl následující den jet a proto si parkovací průkaz vzal s sebou domů.

Žalovaný sice na tuto námitku žalobce reagoval, ale až v průběhu soudního řízení, ve svém vyjádření k žalobě, v přednesu u soudního jednání a v závěrečném vyjádření k věci, když měl za to, jak uváděl v písemném vyjádření, je sice povinností orgánu veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze však tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku.

Podle § 68 odst. 1 správní řád rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Soud souhlasí se stanoviskem žalobce uvedeným v žalobě, že rozhodnutí žalovaného nesplňuje náležitosti rozhodnutí uvedené v § 68 odst. 3 správního řádu, neboť námitkou žalobce, že mohl projet úsekem, kde byl zákaz vjezdu nákladních motorových vozidel daný dopravní značkou B4 s dodatkovou tabulkou E13 s textem „Mimo zásobování“ a zastavit a parkovat o několik křižovat dále a to proto, že jednak prováděl zásobování své kanceláře, jednak, že splňoval podmínku ust. § 67 odst. 6 zák. č. 361/2000 Sb. neboť mohl tímto úsekem projet, a to z toho důvodu, že vozidlo měl označené průkazem pro osoby se zdravotním postižením v době, kdy uvedeným úsekem projížděl a teprve, až zaparkoval o několik a křižovatek dále, tuto parkovací kartu z vozidla vyjmul a vzal si ji domů z důvodů, které uváděl.

Soud nesouhlasí s vyjádřením žalovaného v tom směru, že se nemusí podrobně zabývat a detailně odpovědět na každou námitku uvedenou v odvolání. Vzhledem k tomu, že se jedná o zásadní námitky žalobce, bylo povinností žalovaného se s těmito námitkami v odůvodnění rozhodnutí řádně vypořádat, a to ať už by byla námitka žalobce důvodná či nikoliv.

Žalovaný se se zásadními námitkami žalobce nevypořádal.

Protože se tak tedy v případě rozhodnutí žalovaného nestalo, jedná se o rozhodnutí nezákonné a proto ho soud dle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) zrušil a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Dle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. soud vyslovuje právní názor, že rozhodnutí musí žalovaný řádně zdůvodnit dle ust. § 68 odst. 3 správního řádu, když z jeho nového rozhodnutí musí vyplývat, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a musí z něho vyplývat, jak se správní orgán vypořádal s návrhy námitkami účastníků, což, jak soud již uvedl se doposud nestalo, neboť to z rozhodnutí žalovaného zatím nevyplývá.

Tímto právním názorem je žalovaný vázán.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci měl úspěch žalobce, žalovaný má proto povinnost zaplatit mu náklady řízení, které představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3000,- Kč a náklady právního zastoupení advokátem, a to náklady právního zastoupení za 5 úkonů právní pomoci (převzetí věci, sepsání žaloby, porada s klientem 10.5.2018, účast u dvou soudních jednání – 5x 3100 Kč dle § 9 odst. 4 písm. d/ vyhl. č. 177/1996 Sb., 5x náhrada hotových výloh – to je 5x 300 Kč, vše zvýšeno o 21 % DPH (zástupce je plátcem DPH) + zaplacený soudní poplatek 3000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. května 2018

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně